

Mál nr. 49/2026**Nafn málskotsaðila (M)****Nöfn varnaraðila (V)****Heiti váttryggingar: Ábyrgðartrygging ökutækis.****Skráningarnúmer ökutækja: (A) og (B)****Umfang tjóns.****Gögn.**

1. Málskot mótttekið 2. febrúar 2026, ásamt fylgiskjölum.
2. Athugasemdir V, dags. 16. febrúar 2026, ásamt fylgiskjölum.
3. Viðbótarathugasemdir M, dags. 21. febrúar 2026.
4. Viðbótarathugasemdir V, dags. 26. febrúar 2026.
5. Viðbótargögn frá V, dags. 17. mars 2026.

Málsatvik.

Í málskoti gerir M kröfu um að bætur vegna tjóns sem A varð fyrir í kjölfar áreksturs 18. október 2025 og bótaskyld er úr ábyrgðartryggingu B, taki mið af metnum viðgerðarkostnaði á A en ekki mismun á markaðsverðmæti A fyrir og eftir tjón.

M fór með A í viðgerðarmat á viðurkenndu verkstæði í kjölfar tjónsins. Í framlögðum gögnum kemur fram að verkstæðið hafi metið kostnað við viðgerð að fjárhæð kr. 350.000. Fer M fram á að V greiði þá fjárhæð í samkomulagsbætur en ekki kr. 205.000 eins og V hefur boðið. M telur að hann eigi rétt á að fá bættan raunverulegan kostnað við að koma A í sama ástand og fyrir fyrrgreindan tjónsatburð. M hyggst sjálfur gera við A og telur sig eiga rétt á greiðslu bóta í samræmi við viðgerðarmatið. Jafnframt kemur fram í málskoti að V hafi boðið M að auki kr. 15.000 vegna afnotamissis þar sem M hafi ákveðið að leigja ekki bílaleigubíl á meðan viðgerð stendur. M telur sanngjarnar bætur því nema kr. 365.000. Að lokum byggir M á að afstaða V sé ósanngjörn og sé ekki í samræmi við meginreglu váttryggingarréttar um fullar og sanngjarnar bætur.

Í athugasemdum V kemur fram að M hafi sjálfur óskað eftir því að fá greiddar út bætur í stað þess að viðgerð fari fram á A. Í framhaldinu hafi V farið þess á leit við þrjár bílasölur, að lagt yrði mat á verðryrnun A vegna tjónsins. Tvær bílasölur hafi metið verðryrnunina kr. 100.000 en sú þriðja á bilinu frá kr. 100.000 til kr. 150.000. V vísar til 35. gr. laga nr. 30/2004 um váttryggingarsamninga um að váttryggður eigi rétt á fullum bótum fyrir fjártjón sitt, sé ekki um annað samið. Samkvæmt reglum skaðabótaréttar feli það í sér að tjónþoli skuli vera eins settur fjárhagslega og ef tjónið hefði ekki orðið. V telur að samkomulagsbætur að fjárhæð kr. 205.000 bæti að fullu það tjón sem M hefur orðið fyrir enda sé þær hærri en sem nemur metinni verðryrnun bifreiðasala. V telur því ósannað að tjón M sé annað og meira en þær bætur sem boðnar hafa verið. V telur ekki forsendur til annars en að bætur taki mið af sannanlegu fjárhagslegu tjóni M, sem er verðryrnun ökutækis, en ekki viðgerðarkostnaði sem ekki fellur til á viðurkenndu verkstæði.

Í viðbótarathugasemdum M er því hafnað að þrjú óformleg verðmöt frá bílasölum sem hafi ekki skaðað bílinn hafi meira vægi en viðgerðarmat viðurkennds verkstæðis. M ítrekar þá afstöðu að samkomulagsbætur að fjárhæð kr. 205.000 bæti ekki raunverulegt fjártjón á A.

Í viðbótarathugasemdum V, er bent á að bifreiðasalarnir hafi allir fengið afhentar skýrar og greinargóðar ljósmyndir af skemmdum á A áður en þeir lögðu mat á hvaða áhrif umræddar skemmdir hefðu á verðmæti A. Að öðru leyti eru fyrri athugasemdir ítrekaðar.

Álit.

Tjón M er bótaskyld úr ábyrgðartryggingu B hjá V. Ágreiningur málsins snýr að ákvörðun bótafjárhæðar sem V á að greiða M vegna tjóns á A. Bótafjárhæð ákvarðast því af reglum skaðabótaréttar um að tjónþoli eigi rétt á fullum bótum fyrir fjártjón sitt. Sama hugtak er grundvöllur bótaákvörðun 35. gr. laga um váttryggingarsamninga nr. 30/2004, þar sem fram kemur að ef ekki sé um annað samið eigi váttryggður rétt á fullum bótum vegna fjártjóns síns. Þrátt fyrir þetta verður 35. gr., þar með talið 2. mgr. þess ákvæðis, ekki beitt með beinum hætti í þessu máli enda er krafa M krafa um skaðabætur sem greiða á úr ábyrgðartryggingu hjá V. Hér er ekki um að ræða bótakröfu váttryggs á grundvelli

vátryggingarsamnings, eins og gildir um bætur á grundvelli framangreindar 35. gr. laga um vátryggingarsamninga.

Í málinu liggur fyrir að V hefur samþykkt að viðgerð fari fram á A með þeim kostnaði sem því fylgir. Þrátt fyrir það hefur M kosið að fara ekki þá leið og hyggst sjálfur annast viðgerð á A. Með hliðsjón af þeirri stöðu hefur V boðið fram greiðslu á kr. 205.000 í samkomulagsbætur vegna tjóns á A. Til stuðnings þeirri fjárhæð hefur V lagt fram gögn sem stafa frá þremur starfandi bifreiðasölum þess efnis að mismunur á verðmæti A fyrir og eftir tjón sé á bilinu kr. 100.000 til 150.000.

M hefur ekki lagt fram nein gögn sem hnekkt hafa framangreindu mati umræddra bifreiðarsala, þ.e. M hefur ekki sýnt fram á að raunverulegt fjártjón hans nemi hærrí fjárhæð en þeim samkomulagsbótum sem V hefur boðið honum að greiða. M hefur ekki lagt fram nein gögn um hver raunverulegur viðgerðarkostnaður A er. Þegar framangreint er haft í huga telur nefndin að boð V um að greiða kr. 205.000 í samkomulagsbætur fyrir tjón á bifreið M sé til þess fallið að bæta fjártjón hans að fullu.

Nefndin hefur því komist að þeirri niðurstöðu að M eigi ekki rétt á frekari samkomulagsbótum en þeim sem V hefur boðið, þ.e. kr. 205.000.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á frekari bótum vegna tjóns á A, en þeim sem V hefur boðið úr ábyrgðatryggingu B.

Reykjavík, 23. mars 2026.
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Anna Lilja Ragnarsdóttir